

den Ordning, der er foreslaaet i det første Afsnit, er, at man ikke i Lovforslaget har optaget Regler om de Fordringer, som stilles ved de forskellige Eksaminer, saaledes som vi har det i den bestaaende Lov, og som det var foreslaaet af Kommissionen af 1904, der afgav Betænkning i 1907. Der var der foreslaaet detaljerede Regler ikke alene for Faggrupperne, men ogsaa for, hvad man skulde kræve i de forskellige Fag. Her har man kun nævnt, hvilke Faggrupper der skal kræves, men ikke, i hvilket Omfang de forskellige Fag skal læres. Alt det har man overladt til kongelig Anordning, det vil med andre Ord sige til Ministeriets Afgørelse. Jeg vilde ønske, at man paa dette Punkt vilde gaa tilbage til den Regel, vi har i den nu bestaaende Ordning, deri vilde man finde lidt mere Betyggelse. Det kan nemlig gerne være, at vi i første Omgang vilde faa fornuftige og rimelige Regler, men det kan ogsaa ske, at vi ad Aare kunde faa en Minister, der vilde stille Fordringer, som man ikke fandt rimelige eller tilfredsstillende, og naar man saa vilde indvende noget derimod, vilde vedkommende Minister sige: Det paahviler mig, det er ikke alene en Ret, jeg har, men det paahviler mig som Minister at foreslaa disse Regler, man kan ikke leve paa det gamle altid, man er nødt til at foretage Forandringer o. s. v. Den foreslaaede Ordning er ikke stabil, og den kan man ikke være fuldt betrygget ved. Derfor vil jeg hellere have Reglerne optaget i Lovteksten.

Jeg kommer dernæst til det næste Afsnit, som jeg vil berøre, tredje Afsnit, § 12, sidste Stykke. Der er der nævnt, at den højtærede Minister kan bestemme Tid og Sted for den udvidede Skibsførerekskens Afholdelse, altsaa bestemme det ved kongelig Anordning. Man kan gaa ud fra, at det vil ikke blive alle Skoler, der faar Ret til at afholde denne Eksamen. Om der vil blive undervist i det Omfang, der forlanges dertil, ved alle Skoler, ved man ikke, det kan ogsaa være tvivlsomt, men man kan se, at hvis der kommer en Ordning, hvorefter denne Eksamen bliver afholdt ved en enkelt eller et Par Skoler, vil det blive en Begunstigelse for disse Skoler. Det kan gerne være, at de nuværende Navigations-skoler ikke er i Stand til at præstere den Undervisning, der er fornøden, for at Eleverne kan tage den udvidede Skibsførereksamen, men det forekommer mig,

at denne Eksamen maa afholdes lige efter, lige forud eller samtidig med de almindelige halvaarlige Eksaminer, og at saa kunde man give de paagældende Skoler den Ret, at de Elever, som var underviste der, ogsaa kunde underkaste sig Eksamen paa samme Sted. Men skulde man endelig foretrække et bestemt Sted til Afholdelse af denne Eksamen, maa man foretrække — ikke København, men derimod — et Sted i Svendborg Amt, i Kraft af det, der er fremhævet fra forskellige Sider, ogsaa af den højtærede Handelsminister, at Navigationsskolerne bør ligge spredt omkring i Landet, for at Frekvensen kan blive saa meget desto lettere. Jeg paaskønner og billiger denne Tankegang fuldt ud. Men hvis man tager saadanne Hensyn, maa man ogsaa tage Hensyn til, fra hvilke Steder Navigatørelverne kommer. Og der skal jeg give den Oplysning, at Svendborg Amt har fra 1903 til 1906, tror jeg det er, leveret 433 Navigatører, det vil sige 7,8 pro mille af den mandlige Befolkning. I samme Tidsrum har Staden København leveret 168, det vil sige 1 pro mille. Ribe Amt staar som Nummer 2, idet det har leveret 186 eller 3,9 pro mille af den mandlige Befolkning. Efter dette maatte denne Ret, hvis den kun skulde gives til et enkelt Sted, gives til en af de to Navigationsskoler, der er beliggende i Svendborg Amt. Det er en rimelig Fordring, eftersom der skal flere andre Amter, 7,8 Gange saa stor en Befolkning, til at opveje det Antal Navigatører, som kommer fra dette Amt i forskellige Tidsrum, og dette Forhold har været ret stabilt gennem de forskellige Aar.

Der var et Fag, som jeg ikke nævnedede før, men som rettelig havde hørt hjemme i min Omtale af Faggrupperne og Fordringerne i de forskellige Fag, nemlig Søret. Jeg vil blot gøre opmærksom paa, at man allerede nu til Styrmands eksamen kræver flere Kundskaber i Søret af en vordende Styrmand end af en juridisk Kandidat. Af den juridiske Kandidat kræver man Kendskab til Befragtning, men af den vordende Styrmand kræver man baade Kendskab til Skibe, Skibsrederi, Havari, Bjærgning, Søforsikring og Rettergang i Søsager, Skipperforhold, Toldvæsen, Søfart i Krigstider og meget mere. Grunden til, at jeg mener, man ikke bør stille strenge Fordringer med Hensyn til Kendskab til Søret, er den, at Reglerne i saa Henseende ofte ændres. Naar man har lært sit eget Lands Sølov-